

249, a, 9. TRIK. 3, 3, 11. Accent eines darauf ausg. comp. P. 6, 2, 151. 1) n. a) *das Sitzen, Sichsetzen*: स्थासन Kāṭj. Çr. 4, 13, 33. शालासन 7, 5, 8. 16, 1, 29. 23, 4, 7. M. 6, 22. 7, 220. 11, 180. 224. N. 2, 4. सहासन M. 8, 281. सहासन 357. die Art und Weise des Sitzens bildet einen Bestandtheil der achtgliedrigen Asketik AK. 2, 7, 39. H. 82. PRAB. 97, 15. MADHUS. in Ind. St. 1, 22. es werden fünf (auch 84) Arten des Sitzens erwähnt; s. पद्मासन, भजासन, वज्रासन, वीरासन und स्वस्तिकासन. — b) *das Haltmachen (im Feldzuge), Beziehen eines Lagers* AK. 2, 8, 1, 18. H. 735. an. 2, 357. MED. n. 36. M. 7, 160—162. 166. JĀGN. 1, 346. PANĀKAT. 12, 21. 133, 9. HIT. 119, 17. — c) *das Sichaufhalten, Wohnen*: रुद्धःस्थानासनम् M. 6, 59. मात्रा स्वता दुक्षिणा वा न विविक्तासनो भवेत् 2, 215. — d) *Sitz, Platz* AK. 2, 6, 3, 40. 7, 45. 3, 4, 171. 187. H. 684. H. an. MED. ब्रह्मपद्मानयोरासने Kāṭj. Çr. 4, 8, 27. 7, 4, 32. 9, 9. 12, 4, 15. 25, 4, 47. KAUC. 3. TAITT. UP. 1, 11, 3. आसनेषूपूक्तेषु M. 3, 208. KUMĀRAS. 7, 12. प्रुचौ देशे प्रतिष्ठाय स्थिरमासनमात्मनः BHAG. 6, 11. आसनं चास्य — व्यादिदेश Vīcv. 2, 2. संप्राप्ताय लित्यये प्रदद्यासनेदके M. 3, 99. रथाचैवासनं स्वकम् 4, 154. दत्तासन R. 3, 18, 29. आसनेषु विविधेषासीताः N. 3, 4. आसनस्य M. 2, 202. 119. शयासने इध्याचरिते प्रेयसा ebend. आसनवन्धं das Sichsetzen RAGH. 2, 6. आसनादुत्थाय Çak. 28, 8. प्रग्रेव मुक्तासनः 63, 16. प्रप्तमुक्तासना RAGH. 3, 1. आसनेष्यः समुत्पेतुः N. 3, 15. भिन्नम् M. 4, 69. प्रविहम् R. 3, 67, 1. शिलासन adj. 13, 12. राजासनं P. 6, 2, 151. Sch. शकासन INDRA. 2, 20. मण्डन्नासन H. 61. übertr. auf das mit dem Sitze des Königs verbundene Amt, seine Stellung: राजा माक्षात्मिके स्थाने सयः शीचौ विधीपते। प्रबानां परिरक्तार्थमासनं चावकारणम्॥ M. 5, 94. श्रमात्पमुखम् — स्थापयेदासने तस्मिन्खन्तः कार्येत्तो नृणाम् 7, 141. Vgl. धर्मासन. — e) *Widerrist des Elefanten, der Sitz des Führers*, AK. 2, 8, 2, 7. H. 1224. H. an. MED. — 2) f. °नी P. 3, 3, 107. Sch. VOP. 26, 194. Aufenthalt AK. 3, 3, 21. H. 1498. — 3) f. °नी a) *Aufenthalt* MED. n. 37. — b) *Sitz*: उपविष्यासनीम् KAUC. 3. — c) *Bude, Laden* H. an. 3, 358. MED.

2. आसन m. = 2. आसन H. an. 3, 358. MED. n. 37.

3. आसन n. = क्षेत्रणा Sch. zu DAÇAK. 62, 2. Wohl nur Druckfehler für असन in der Note bei WILSON.

आसन्द् 1) m. ein Beiname Vishṇu's H. ç. 74. MED. d. 20 (verdrückt आमन्द्). — 2) f. °दी ein aus Holz oder Flechtwerk gemachter Sessel, Stuhl, Lehnstuhl AK. 3, 6, 9. H. 684. Hār. 209. MED. AV. 14, 2, 65. 15, 3, 2. fgg. वृणा आसन्यामासनः VS. 8, 56. 19, 16. 86. TS. 7, 5, 8, 5. श्रीदुर्व्यासनन्दी AIT. BR. 8, 5. तस्मादस्मा आसन्दीमाकृरति सैषा वादिरी वित्तेण भवति येण वर्धयन्ता भरतानाम् ÇAT. BR. 5, 4, 1, 1. 2, 1, 22. 5, 3, 7. इयं वा आसन्यस्यां कृदै सर्वमासनम् 6, 7, 1, 12. fgg. 12, 8, 3, 4. fgg. 14, 1, 3, 8. fgg. Kāṭj. Çr. 26, 2, 8. fgg. 13, 3, 2. 16, 3, 5. KAUSH. UP. in Ind. St. 1, 397. आसन्दीमैदू ÇAT. BR. 12, 8, 2, 4. — Vielleicht von सद् mit आ.

आसन्दीवत् (von आसन्दी) m. N. einer Gegend P. 8, 2, 12. gaṇa मध्यादि zu P. 4, 2, 86. AIT. BR. 8, 21 (vgl. ÇAT. BR. 13, 3, 2, 2). आसन्दीवान्यामः P. 8, 2, 12. Sch.

आसन्न s. u. सद् mit आ.

आसन्निषु (आसन् loc. + इ०) adj. Pfeile im Munde führend RV. 1, 84, 16.

आसन्न्य (von आसन्) adj. im Munde befindlich: प्राणा ÇAT. BR. 14, 4, 1, 8.

आसन्नवैत् adj. AV. 6, 12, 2: एदूतं भव्यमासुन्वत्तेन ते वाये विष्यम् ent-

weder eine auffallende Bildung aus आस्, आस्ति = das Bestehende, Gegenwärtige, oder fehlerhaft etwa für आसनम्.

आसमञ्ज patron. von आसमञ्ज R. 1, 42, 9.

आसंबाध (2. आ + सं०) adj. beengt: आसंबाधा भविष्यति पन्थानः शरवृष्टिभिः R. 5, 23, 21.

आसयाँ Nebenform zu आसा॒ (s. u. 3. आस्) und gleichbedeutend mit diesem: पिरुर्न यस्यासया mit welchem man zusammen ist wie mit einem Vater RV. 1, 127, 8. स्तोमे॒ विप्रैभिरासया (शकारि) von Mund zu Mund, coram 1, 22, 1.

1. आसव॑ (von सु॒, सैति॒ mit आ॒) m. Belebung, Anregung: देवस्य सवितुर्मितीमासव॑ विश्वेदत्यम् VS. 22, 14, 13.

2. आसव (von सु॒, सुनोति॒ mit आ॒) m. 1) das Abkochen; Destillation H. 903. — 2) Decocit, Abguss, Liquor, häufig ein mit Zucker oder Lauge gemischter Trank Suça. 1, 70, 10. 143, 13. 163, 9. तारमूत्रासव॑ 10. सुरासव 190, 6. MBH. 16, 30. M. 11, 95 (n. als copul. comp. gedeutet). मधासव (von den Lexicographen eben so wie सुरासव als ein berauscheinendes Getränk aufgeführt; s. u. dd. Ww.) Suçra. 1, 190, 8. R. 5, 12, 12. शर्करासव 14, 44. मदिरासव 24. कन्दमूलफलासव Suçra. 1, 190, 15. 229, 1. 237, 21. 238, 4. तीरवृत्तासव 5, 2, 52, 10. 73, 11. वरासवान् Vīcv. 3, 2. आसवसुरभिरस् Vīcv. 107. मुखं लालाङ्गिनं पित्रिं चषकं सासवमिव ÇANTIC. 1, 29. KATHAS. 21, 8. वक्त्रासव PRAB. 19, 12. DHŪRTAS. 83, 7; vgl. आस्पासव. Ein Brahman darf keinen आसव verkaufen JĀGN. 3, 37. Nach AK. 2, 10, 42 und H. 704: Rum; nach RĀGĀN. im ÇKDRA.: berauscheinendes Getränk überh. = कुरस Hār. 170. das Wort bezeichnet entschieden ein berauscheinendes Getränk KUMĀRAS. 1, 31: आनासवाऽयं कर्पो मदस्य.

आसवन् (2. आ॒ + नु॒) m. eine bes. Palme, Borassus flabelliformis L. (ताल), RĀGĀN. im ÇKDRA.

आसवित्॒र् (von सु॒, सैति॒ mit आ॒) nom. ag. Anreger: सैता वा आसविता ÇAT. BR. 13, 4, 2, 9.

आसा॒ s. u. 3. आस्.

आसात्॒ adv. aus der Nähe, in der Nähe NAIGU. 2, 16. आ न॒ इन्द्रो हृ-रादा न॒ आसात्॒ (यस्त) RV. 4, 20, 1. 1, 27, 3. — abl. von आस und dieses wohl von 3. आस.

आसाद्॒ (von सद् mit आ॒) m. Sitzkissen AV. 15, 3, 8.

आसादन् (von सद् im caus. mit आ॒) n. 1) das Niedersetzen, Niederlegen Kāṭj. Çr. 5, 4, 28. 8, 32. 6, 2, 5. पात्रासादन 9, 6, 4. 10, 9, 29. 15, 9, 3. — 2) das auf Jmd-Losgehen, Bekriegen: वयमासादने तस्य दर्पमय हरेम क्षि MBH. 2, 808.

आसाद्यितव्य (wie eben) adj. anzugreifen, angreifbar: रायं सुखं च भेगाश्च त्रीवितं च यदीचक्षसि। नैवासाद्यितव्यो हि त्वया रामः R. 3, 41, 27. नाप्यासाद्यितव्याश्च पुरा दत्तवरा हि ते 4, 43, 16.

आसाय (wie eben) adj. zu erlangen, erlangbar: न कीष्मस्यात्तिदेव अपि भूतेभूतासाध्यम् RAGH. 3, 6.

आसार् (von सर् mit आ॒) m. 1) Umschliessung des Feindes (प्रसरण) AK. 2, 8, 2, 64. TRIK. 3, 3, 329. H. an. 3, 521. MED. r. 114. — 2) Platzregen AK. 1, 1, 2, 13. TRIK. H. 165. H. an. MED. VIKR. 57, 19. MEGH. 17. मैथै: सततासारे वर्षदिः MBH. 1, 1300. RAGH. 13, 29. आसारेषु BHARTB. 1, 46. तुष्टिकणासार �AMAR. 34. पुष्पासार MEGH. 44. रुधिरासार KATHAS.